

مریم حاتمی

سردبیر نشریه بوم‌کره

خن سردیر

امروز دیگر محیط‌زیست برای ما مفهومی دور و انتزاعی نیست؛ حقیقتی است که با هر نفس و با هر نگاه لمس می‌شود... برای اینکه بدانیم رفتار امروزمان با محیط‌زیست چه سرنوشتی برای فرزندانمان و یا فردای ایران عزیزمان به بار خواهد آورد نیازی به جام جهان‌بین نیست... کافی است تنها سری بلند کنیم و نگاهی به آسمان آلوده شهرهایمان... به لبان تشنه دریاچه‌ها... و تن گداخته جنگل‌هایمان بیندازیم. گویی طبیعت آینه‌ای تمام‌قد پیشروی ما نهاده است؛ آینه‌ای که بی‌هیچ پرده‌پوشی، زخم‌هایی را که بر تن عزیزش نشانده‌ایم بر ما آشکار می‌کند.

در چنین روزگاری، بیش از هر وقت دیگر بر ما روشن است که راه برون‌رفت از این دشواری‌های محیط‌زیستی، از یک نقطه آغاز می‌شود؛ از خود ما!! تفاوتی ندارد چه گریک فرد مسئول و تاثیرگذار هستیم چه یک شهروند عادی، و چه فردی که در عرصه فرهنگ، قلم یا صدا را ابزار اثرگذاری می‌داند؛ همه در برابر این سرزمین مسئولیت داریم. هیچ‌کس معاف نیست و هیچ قدمی، اگر با نیت ترمیم برداشته شود، بی‌ثمر نخواهد ماند.

مصائب بزرگ، همیشه چهره‌ای هولناک دارند؛ اما تجربه زندگی آموخته است که کوه‌ها هم با برداشتن سنگ‌ها جابه‌جا می‌شوند. هر اقدام داوطلبانه، هر انتخاب مسئولانه، هر گفت‌وگوی سازنده و هر آگاهی‌رسانی کوچک، سنگی است که از دامنه این کوه برمی‌داریم. اگر هر کدام از ما نقش خود را به‌درستی ایفا کند، اگرچه کوچک، راه روشن‌تر خواهد شد و امید، دست‌کم در دل همین قدم‌های کوچک، جان می‌گیرد.

این شماره از نشریه، دعوتی است برای همین آغازهای ساده؛ برای اینکه به‌جای انتظار از دیگران، مسئولیت خویش را جدی‌تر بگیریم...

